Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Warszawa, 15 października 2026 r.
znak sprawy: DHR.oz.8207.1468.2025

DECYZJA nr R-516/2026d

Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego[1] (dalej: k.p.a.) oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin[2] (dalej: ustawa o środkach ochrony roślin) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 14 sierpnia 2026 r. spółki Albaugh TKI d.o.o. z siedzibą w Rače, Grajski trg 21, 2327 Rače, Republika Słowenii, o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-382/2026d z dnia 17 sierpnia 2026 r., znak: DHR.oz.8207.1468.2025, dotyczącą zmiany zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-51/2023 z dnia 28 lutego 2023 r. na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin **Rayzan**,

orzekam:

I. Uchylam zaskarżoną decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-382/2026d z dnia 17 sierpnia 2026 r. w części obejmującej pkt 3 sentencji i w tym zakresie **orzekam** co do istoty sprawy w ten sposób, że:

a) pkt 3) w sentencji decyzji otrzymuje brzmienie:

„3) załączniki do zezwolenia:

- załącznik nr 2 - OPIS DZIAŁANIA ORAZ WARUNKI STOSOWANIA ŚRODKA OCHRONY ROŚLIN,
- Załącznik nr 4 – OKRESY KARENCJI

otrzymują brzmienie określone w niniejszej decyzji.”

b) dodaje się załącznik nr 4 „OKRESY KARENCJI” w brzmieniu:

„Załącznik nr 4 – OKRESY KARENCJI

[1] Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691);
[2] Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. *o środkach ochrony roślin* (Dz. U. z 2026 r., poz. 624).

Okres od ostatniego zastosowania środka do dnia zbioru rośliny uprawnej (okres karencji):

pszenica ozima - 35 dni.

Okres od ostatniego zastosowania środka na rośliny do dnia w którym można siać lub sadzić rośliny uprawiane następczo:

Nie dotyczy.”

c) W uzasadnieniu do decyzji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-382/2026d z dnia 17 sierpnia 2026 r., znak sprawy: DHR.oz.8207.1468.2025 w sprawie zmiany zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-51/2023 z dnia 28 lutego 2023 r. na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin **Rayzan** poniższy akapit otrzymuje następujące brzmienie:

- akapit dziesiąty:
  „W dniu 31 lipca 2026 r. Instytut Ochrony Środowiska – PIB przesłał do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi finalne raporty wraz z tabelami RT dla środka ochrony roślin Rayzan oraz odniesienie się do komentarzy zgłoszonych w procesie komentowania. Jednostka oceniająca uwzględniła uwagi otrzymane w trakcie procesu komentowania w finalnych raportach. W finalnych raportach – części B, część A oraz część C z 31.07.2026 r. – Instytut Ochrony Środowiska – PIB zaakceptował istotną zmianę składu, alternatywnych dostawców koformulantów oraz nowy kod produktu FF-075-01. Jednocześnie jednostka oceniająca wykluczyła zastosowanie środka ochrony roślin Rayzan w: rzepaku ozimym przeciwko zgniliźnie twardzikowej, pszenżycie ozimym przeciwko septoriozie liści i jęczmieniu jarym przeciwko plamistości siatkowej jęczmienia z powodu braku badań. W związku z powyższym dokonano korekty załączników: nr 2 „OPIS DZIAŁANIA ORAZ WARUNKI STOSOWANIA ŚRODKA OCHRONY ROŚLIN” oraz nr 4 „OKRESY KARENCJI” do zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-51/2023 z dnia 28 lutego 2023 r. na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin Rayzan.”

II. W pozostałym zakresie utrzymuję w mocy decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-382/2026d z dnia 17 sierpnia 2026 r.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 6 listopada 2025 r. spółka Albaugh TKI d.o.o. wystąpiła o zmianę zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-51/2023 z dnia 28 lutego 2023 r. na wprowadzanie do obrotu środka ochrony roślin Rayzan w zakresie zmiany producenta środka oraz w zakresie zmiany składu tego środka.

W toku oceny strefowej Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy przekazał w dniu 31 lipca 2026 r. finalne raporty rejestracyjne część A, B i C z oceny[3] wraz z tabelami rejestracyjnymi i odniesieniem się do uwag zgłoszonych w toku komentowania. W raportach zaakceptowano istotną zmianę składu, alternatywnych dostawców koformulantów oraz nowy kod produktu FF-075-01. Jednocześnie, z uwagi na brak wymaganych badań, nie potwierdzono możliwości stosowania środka Rayzan w rzepaku ozimym przeciwko zgniliźnie twardzikowej, w pszenżycie ozimym przeciwko septoriozie liści ani w jęczmieniu jarym przeciwko plamistości siatkowej jęczmienia. Ustalenia te wymagały nadania nowego brzmienia załącznikom nr 2 i nr 4 do zezwolenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-51/2023 z dnia 28 lutego 2023 r.

W ocenie potwierdzono ponadto, że alternatywne składniki obojętne środka nie są wymienione w załączniku III do rozporządzenia nr 1107/2009 i żaden z nich nie spełnia kryteriów identyfikacji składników obojętnych niedozwolonych w środkach ochrony roślin, określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2023/574[4]. Skład środka zweryfikowano również z uwzględnieniem rozporządzenia Komisji (UE) 2025/2274[5]; środek nie zawiera sejfnerów ani synergetyków. Zaakceptowano także dwa dodatkowe źródła wytwarzania protiokonazolu, jedno dodatkowe źródło wytwarzania azoksystrobiny oraz zmianę nazwy miejsca wytwarzania środka.

---

[3] część A Zarządzanie ryzykiem; część B sekcja 0 Informacje o produkcie, kontekst regulacyjny i informacje dotyczące GAP; część B sekcja 1 Tożsamość, sekcja 2 Właściwości fizyczne i chemiczne i sekcja 4 Dodatkowe informacje; część B sekcja 3 Skuteczność; część B sekcja 5 Metody analityczne, załącznik do części C; część C Raport końcowy.

[4] Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/574 z dnia 13 marca 2023 r. ustanawiające szczegółowe zasady identyfikacji składników obojętnych niedozwolonych w środkach ochrony roślin zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 (DZ U UE L 75 z 14.3.2023, str. 7);

[5] Rozporządzenie Komisji (UE) 2025/2274 z dnia 12 listopada 2025 r. *zmieniającego rozporządzenie (UE) 2024/1487 w odniesieniu do przyjęcia programu prac dotyczącego stopniowego przeglądu sejfnerów i synergetyków* (DZ.U.UE.L. 2025.2274, 13.11.2025 r.).

Decyzję Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi nr R-382/2026d z dnia 17 sierpnia 2026 r. doręczono pełnomocnikowi strony w dniu 18 sierpnia 2026 r. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesiono w dniu 25 sierpnia 2026 r. Wniosek został złożony przez podmiot uprawniony i z zachowaniem terminu określonego w art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 k.p.a. Z jego treści wynika, że strona zakwestionowała pominięcie załącznika nr 4.

Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi (dalej również jako: MRiRW, organ) po rozpatrzeniu wniosku z dnia25 sierpnia 2026 r. stwierdza, co następuje.

Stosownie do art. 127 § 3 k.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, LEX n r 57182, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00, LEX nr 81760). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 k.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, LEX nr 338253). W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe z uwagi na zgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości. Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał MRiRW w przedmiotowym postępowaniu.

Ponowna analiza akt, w tym wniosku strony i finalnych raportów oceny, potwierdziła, że pkt 3 sentencji decyzji nr R-382/2026d nie obejmował całego koniecznego zakresu zmiany zezwolenia. Pominięcie załącznika nr 4 wpływa na merytoryczną treść zezwolenia, ponieważ okres karencji określa warunek bezpiecznego stosowania

środka. Nie jest to zatem błąd pisarski, rachunkowy ani inna oczywista omyłka, którą można sprostować na podstawie art. 113 § 1 k.p.a.

Pkt 3 sentencji decyzji nr R-382/2026d stanowi wyodrębnioną i podzielną część rozstrzygnięcia. Jego zmiana nie wymaga ingerencji w pkt 1 i 2 tej decyzji. Z tego względu, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 3 k.p.a., należało uchylić decyzję w części obejmującej pkt 3 i orzec w tym zakresie co do istoty sprawy, nadając pkt 3 pełne brzmienie obejmujące załączniki nr 2 i nr 4. W pozostałym zakresie decyzja odpowiada prawu i podlega utrzymaniu w mocy na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a.

Wskazane przez stronę błędy językowe w uzasadnieniu decyzji nr R-382/2026d nie kształtują samodzielnie jej praw ani obowiązków. Prawidłowe ustalenia i nazwy zostały przedstawione w sentencji zezwolenia.

Przed wydaniem niniejszej decyzji, pismem z dnia 14 października 2026 r., organ umożliwił stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, stosownie do art. 10 § 1 k.p.a. Strona nie zgłosiła uwag w przedmiotowej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Na podstawie art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi[6] (dalej: p.p.s.a) Strona może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie.

Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów sądowych zgodnie z art. 239 § 1 p.p.s.a, albo o przyznanie prawa pomocy zgodnie z art. 243 § 1 tej ustawy.

Wydanie przedmiotowej decyzji nie podlega obowiązkowi uiszczenia opłaty skarbowej, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 lit. a rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia

[6] Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2026 r. poz. 143, t.j.)

28 września 2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej[7] w związku z poz. 53 pkt 1 w części I załącznika do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej.

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Małgorzata Gromadzka
Sekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Otrzymuje:

(za zwrotnym dowodem e-Doręczenia)

Do wiadomości (wyłącznie pocztą elektroniczną):

Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa
zezwolenia.sor@piorin.gov.pl

Instytut Ochrony Roślin – PIB
(decyzje.sor@iorpib.poznan.pl)

Instytut Ogrodnictwa
(ochrona.roslin@inhort.pl)

Klauzula informacyjna o zasadach przetwarzania Państwa danych osobowych dostępna jest pod adresem: www.gov.pl/rolnictwo/polityka-przetwarzania-danych-osobowych

[7] Ustawa z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2025 r. poz. 1154, t.j.)